

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1968-1969.

12 NOVEMBRE 1968.

Projet de loi revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

EXPOSE DES MOTIFS

MESSIEURS,

Ainsi que le Conseil d'Etat l'a précisé dans son avis sur le projet de loi modifiant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs (Chambre des Représentants - Session 1966-1967 - document 390 n° 1 p. 9), le présent projet de loi poursuit un triple but :

- 1° étendre le champ d'application de la sécurité sociale, étant entendu que le Roi pourra, encore plus qu'auparavant, assujettir à l'application de la sécurité sociale des personnes qui ne sont pas liées par un contrat de louage de travail;
- 2° modifier la procédure de recouvrement des cotisations dues à l'Office national de sécurité sociale par l'introduction d'une procédure de contrainte;
- 3° remplacer tous les articles de l'arrêté-loi, par de nouvelles dispositions, afin d'en faire un tout plus cohérent et d'en améliorer et uniformiser la rédaction.

Au cours de l'examen en Commission du Sénat du projet de loi voté par la Chambre (Sénat - session 1967-1968 - document 21), il a paru souhaitable de déposer un nouveau texte coordonné.

En effet, depuis l'approbation de ce projet de loi par la Chambre, de nouvelles modifications ont tout d'abord été apportées à l'arrêté-loi du 28 décembre 1944; elles exigèrent le dépôt par le Gouvernement d'amendements au projet de loi approuvé.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1968-1969.

12 NOVEMBER 1968.

Ontwerp van wet tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MIJNE HEREN,

Zoals de Raad van State het in zijn advies over het wetsontwerp tot wijziging van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders (Kamer - Zitting 1966-1967 - stuk 390 n° 1, blz. 9), aanstipte heeft bijgaand ontwerp van wet een driedelig doel :

- 1° het toepassingsgebied van de sociale zekerheid verruimen met dien verstande onder meer dat de Koning nog meer dan voorheen personen die niet door een arbeidsovereenkomst zijn verbonden, aan de toepassing van de sociale zekerheid zal kunnen onderwerpen;
- 2° wijziging brengen in de procedure inzake invordering van de bijdragen, verschuldigd aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid door het invoeren van de procedure van een dwangbevel;
- 3° alle artikelen van de besluitwet, door nieuwe teksten vervangen, dit zowel om er een logischer geheel van te maken.

Tijdens het onderzoek in de Senaatscommissie van het door de Kamer gestemde wetsontwerp (Senaat - zitting 1967-1968, stuk 21), is het wenselijk gebleken een nieuwe samengeordende tekst in te dienen.

Vooreerst werden sedert de goedkeuring van het wetsontwerp in de Kamer nieuwe wijzigingen aangebracht aan de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders welke het neerleggen van regeringsamendementen op het goedgekeurd wetsontwerp vereisen.

Par ailleurs, la Commission du Sénat estima — et le Gouvernement partage ce point de vue — que puisque le projet de loi approuvé a modifié, à un article près, tous les articles concernant l'institution et le fonctionnement de l'Office national de sécurité sociale, il convenait de saisir l'occasion pour établir un texte coordonné.

Le projet de loi déposé à la Chambre donnait expressément au Roi (art. 14) le pouvoir de modifier la présentation et la numérotation des articles de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

Cette façon de procéder ne permet cependant pas d'en adapter la rédaction et la terminologie, ce qui paraît indispensable si l'on considère que cet arrêté-loi fut modifié une trentaine de fois.

La subdivision en chapitres et en sections ainsi que la reprise sous divers articles de dispositions actuellement concentrées en un seul article comprenant de multiples paragraphes, rendra la lecture du texte plus aisée.

Afin de répondre au vœu exprimé, le Gouvernement dépose un nouveau projet de loi, qui reprend quant au fond le texte approuvé par la Chambre, après l'avoir mis en concordance avec l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967, la loi du 20 juillet 1968 et l'arrêté royal du 6 août 1968.

De plus, il a fallu, en ce qui concerne la liaison des limites de rémunérations à l'indice des prix de détail, tenir compte de l'indice des prix à la consommation actuellement en vigueur.

* *

Examen des articles.

ARTICLE PREMIER.

En son § 1, cet article exprime tout d'abord le principe actuel de l'application du régime de la sécurité sociale aux travailleurs et aux employeurs liés par un contrat de louage de travail ainsi qu'aux apprentis et aux personnes qui les occupent au travail.

Le texte en vigueur prévoit déjà l'assujettissement des apprentis, mais, pour ceux qui se trouvent sous contrat contrôlé, il subordonne cet assujettissement à un arrêté royal. En vertu du texte nouveau, il appartiendra au Roi, pour maintenir la situation existante, de limiter l'application du régime au seul secteur des vacances annuelles pour les apprentis sous contrat contrôlé, ainsi que l'y autorise l'article 2, § 1, 2°.

A côté de l'assimilation relative aux apprentis, ce même § 1 de l'article premier assimile également aux personnes liées par un contrat de louage de travail, celles auxquelles le Roi peut, conformément à l'article 2, § 1, 1°, étendre l'application de la loi.

Quant au § 2, il maintient l'exclusion des ouvriers mineurs et assimilés ainsi que des marins de la marine marchande qui, les uns et les autres, relèvent d'un régime de sécurité sociale qui leur est propre.

Daarenboven was de Senaatscommissie de mening toegedaan — en de Regering deelt dit standpunt — dat, aangezien het goedgekeurd wetsontwerp, op één artikel na, alle artikelen die betrekking hebben op de inrichting en de werking van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid betreffen, de gelegenheid moest te baat genomen worden om te komen tot een gecoördineerde tekst.

Het in de Kamer neergelegd wetsontwerp (art. 14) gaf uitdrukkelijk aan de Koning de bevoegdheid de voorstelling en de nummering van de artikelen van de vermelde besluitwet van 28 december 1944 te wijzigen.

Deze werkmethode laat echter niet toe de redactie en de terminologie aan te passen, welke onontbeerlijk lijkt nadat de inhoud van deze besluitwet dertig keren gewijzigd werd.

Een indeling in hoofdstukken en afdelingen en het onderbrengen van bepalingen, die thans in één artikel met vele paragrafen worden samengeperst in verschillende artikelen, zal de leesbaarheid van de tekst verbeteren.

Om aan die wens te beantwoorden legt de Regering een nieuw wetsontwerp neer dat wat de inhoud betreft de door de Kamer goedgekeurde tekst aanneemt, na hem in overeenstemming gebracht te hebben met het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967, de wet van 20 juli 1968 en het koninklijk besluit van 6 augustus 1968.

Tevens moest rekening gehouden worden met de binding van de loongrenzen aan het indexcijfer van de kleinhandelsprijzen dat thans het indexcijfer van de consumptieprijzen is geworden.

* *

Onderzoek van de artikelen.

ARTIKEL ÉÉN.

Dit artikel verklaart vooreerst in § 1 het huidige beginsel dat de sociale zekerheidsregeling toepasselijk is op de werknemers en werkgevers die door een arbeidsovereenkomst zijn gebonden, alsook op de leerlingen en de personen die hen te werk stellen.

De nu toepasselijke tekst houdt reeds de verzekeringsplicht van de leerlingen in, doch voor hen wier overeenkomst onder toezicht staat wordt de verzekeringsplicht ondergeschikt gemaakt aan het treffen van een koninklijk besluit. Krachtens de nieuwe tekst zal het aan de Koning toekomen ten einde de bestaande toestand te behouden, dan wel, wat de leerlingen betreft wier overeenkomst onder toezicht staat, de toepasselijkheid van de regeling te beperken, tot de sector jaarlijkse vakantie zoals toegelaten wordt door artikel 2, § 1, 2°.

Naast de gelijkstelling wat de leerlingen betreft, stelt hetzelfde § 1 van artikel één met de personen die door een arbeidsovereenkomst gebonden zijn, gelijk, de personen tot dewelke de Koning de toepasselijkheid van de wet kan verruimen overeenkomstig artikel 2, § 1, 1°.

In § 2 wordt de uitsluiting uit de regeling behouden van de mijnwerkers en gelijkgestelden, evenals van de zeelieden ter koopvaardij die beiden onder een eigen regeling voor sociale zekerheid vallen.

ART. 2.

Le § 1, 1° de cet article permet tout d'abord au Roi d'étendre l'application de la loi aux personnes qui, sans être liées par un contrat de louage de travail, fournissent contre rémunération des prestations de travail sous l'autorisation d'autrui.

Il s'agit tout d'abord de donner dans un but de coordination une base juridique commune à toutes les applications du régime opérées par des textes distincts de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, telles la loi du 20 mai 1949 (certains travailleurs occupés par les administrations publiques), la loi du 28 avril 1958 (membres du personnel de certains organismes d'intérêt public), l'arrêté royal du 22 mars 1965 (soins de santé du personnel du secteur public), etc. Il s'agit aussi de provoquer l'assujettissement, éventuellement limité à un ou plusieurs secteurs, de personnes qui ne relèvent pas du champ d'application de l'arrêté-loi précité, tels les membres du personnel statutaire de la Société nationale des chemins de fer belges pour le secteur des allocations familiales, dont ils bénéficient actuellement par le jeu, dérogatoire au droit commun, de cotisations capitatives.

Le § 1, 1° permet également au Roi de procéder à l'extension du régime de la sécurité sociale en faveur de personnes qui exécutent un travail selon des modalités similaires à celles d'un contrat de louage de travail. C'est sur ce point que, en ce qui concerne son champ d'application, le projet de loi innove le plus sensiblement. L'extension prévue vise des personnes auxquelles on a donné la qualification schématique de «travailleurs marginaux» parce que, sous le couvert d'une indépendance simplement apparente ou théorique, ils sont soustraits injustement au régime de la sécurité sociale, alors qu'en fait ils fournissent leurs prestations de travail de la même manière que des salariés.

Le 2° du § 1 permet la limitation de la sécurité sociale à un ou plusieurs des secteurs qu'elle comporte, ce qui, par rapport au texte en vigueur, constitue également une innovation, puisqu'aussi bien celui-ci n'en permet pas l'application partielle. Le 3° et le 4° du même § 1 maintiennent les dispositions actuelles relatives d'une part à la possibilité de déterminer des modalités spéciales d'application du régime pour certaines catégories de travailleurs, d'autre part aux emplois accessoires et de courte durée.

Tous les pouvoirs donnés au Roi par le § 1 sont assortis d'une double garantie : la délibération de l'arrêté royal en Conseil des Ministres et l'avis préalable du Conseil national du travail.

Quant au § 2, il exprime la conséquence des extensions du champ d'application, en prévoyant en faveur de ceux qui en bénéficient l'octroi des avantages sociaux qu'elles doivent nécessairement comporter.

ART. 3.

Cet article détermine le champ d'application territorial de la loi et comble ainsi une lacune à laquelle jusqu'à présent il n'a été remédié que par voie d'instructions de l'O.N.S.S.

ART. 4.

Cet article reprend, en l'exprimant de manière plus concise, une disposition en vigueur.

ART. 2.

In § 1, 1° van dit artikel wordt vooreerst de Koning gemachtigd de toepassing van de wet uit te breiden tot de personen die, zonder door een arbeidsovereenkomst verbonden te zijn, tegen loon arbeidsprestaties verrichten onder het gezag van een ander persoon.

Om een coördinatie tot stand te brengen wil men eerst een gemeenschappelijke juridische grondslag verlenen aan al de toepassingen waartoe de regeling heeft aanleiding gegeven ingevolge andere teksten dan de besluitwet van 28 december 1944, zoals de wet van 20 mei 1949 (zekere werknemers te werk gesteld door de openbare besturen), de wet van 28 april 1958 (personeelsleden van zekere instellingen van openbaar nut), het koninklijk besluit van 22 maart 1965 (gezondheidszorgen van het personeel van de openbare sector), enz. Eveneens wil men de onderwerping tot stand brengen, eventueel beperkt tot één of meer sectoren, van personen die niet onder het toepassingsgebied van voornoemde besluitwet vallen, zoals wat betreft het statutair personeel van de nationale maatschappij der Belgische Spoorwegen, voor de sector kinderbijslagen welke zij thans genieten bij afwijking aan het gemeen recht, door de betaling van hoofdelijke bijdragen.

Krachtens § 1, 1° kan de Koning de regeling voor sociale zekerheid ook uitbreiden tot personen die een arbeid verrichten in gelijkaardige voorwaarden als die van een arbeidsovereenkomst. Wat het toepassingsgebied betreft brengt het ontwerp van wet op dit punt de gevoeligste vernieuwing. De uitbreiding bedoelt de personen welke men schematisch «marginale werknemers» heeft genoemd, want, wegens een enkel theoretische onafhankelijkheid zijn ze wederrechtelijk aan de regeling voor de sociale zekerheid onttrokken terwijl ze in feite op dezelfde wijze hun arbeid verrichten als de werknemers.

Het bepaalde onder 2° van § 1 laat de beperking van de sociale zekerheid toe tot een of meerdere van de sectoren van de sociale zekerheid, hetgeen in vergelijking met de huidige tekst welke een gedeeltelijke toepassing niet toestaat, eveneens een vernieuwing is. In hetzelfde § 1, 3° en 4° worden de huidige bepalingen, behoudens welke eensdeels de mogelijkheid inhouden bijzondere modaliteiten van toepassing van de regeling van sociale zekerheid vast te stellen voor zekere categorieën werknemers en anderdeels betrekking hebben op de toekomstige betrekkingen en deze van korte duur.

Wanneer krachtens § 1 aan de Koning zekere bevoegdheden worden verleend, gaat dit gepaard met de dubbele waarborg dat over het koninklijk besluit in de Ministerraad wordt beraadslaagd en het vooraf het advies van de Nationale Arbeidsraad wordt ingewonnen.

In § 2 worden de gevolgen bepaald van de uitbreiding van het toepassingsgebied, namelijk dat die uitbreiding noodzakelijkerwijze het toekennen meebrengt van de sociale voordelen aan hen die genieten van deze uitbreiding.

ART. 3.

Dit artikel bepaalt het territoriaal toepassingsgebied van de wet en vult aldus een leemte aan. Tot op heden was slechts door onderrichtingen van de R.M.Z. hiervoor een regeling getroffen.

ART. 4.

Een bestaande bepaling wordt in dit artikel op meer nauwkeurige wijze uitgedrukt.

ART. 5.

Cet article détermine la mission première de l'O.N.S.S. qui a été institué par l'arrêté-loi du 28 décembre 1944.

ART. 6.

La mission de perception par l'O.N.S.S. de cotisations de sécurité d'existence trouve sa base légale dans l'article 7 de la loi du 7 janvier 1958 concernant les Fonds de sécurité d'existence. Le texte présenté définit cette mission en termes plus clairs et concorde d'ailleurs avec le texte d'un projet de loi modifiant celle du 7 janvier 1958 (Sénat - session 1966-1967 - doc. 287).

ART. 7.

Cet article prévoit la possibilité de confier à l'O.N.S.S., par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail, la mission de perception et de recouvrement des cotisations dues pour les ouvriers mineurs et assimilés ainsi que pour les marins de la marine marchande. Il est stipulé que, dans ce cas, le Roi peut déterminer des conditions particulières auxquelles ces perceptions et recouvrements seront soumis.

ART. 8.

La perception des cotisations de solidarité dues en application de la loi relative aux maladies professionnelles est confiée à l'O.N.S.S. par un arrêté royal du 18 janvier 1964. Le texte présenté fait entrer logiquement la base légale de cette perception dans le chapitre du projet de loi qui détermine la mission de l'O.N.S.S.

ART. 9 A 12.

Les dispositions contenues sous ces articles reproduisent des dispositions existantes.

ART. 13.

En ce qui concerne l'accomplissement des travaux mécanographiques requis pour l'exécution de la mission de l'O.N.S.S., l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 stipule que celui-ci peut créer un service mécanographique et le mettre à la disposition des cinq institutions centrales, distributrices des prestations sociales. L'O.N.S.S. n'a jamais créé un tel service, mais confie ses travaux à l'A.S.B.L. « Société de mécanographie pour l'application des lois sociales ».

Le texte nouveau maintient la disposition en vigueur et la complète d'une part en prévoyant la possibilité pour l'O.N.S.S. de s'associer avec les institutions précitées, d'autre part en précisant que, lorsqu'il fait appel à un établissement privé, il doit avoir auprès de celui-ci un représentant permanent.

ART. 14.

Cet article confirme le principe de la base de calcul des cotisations établie sur la rémunération, mais, en ce qui concerne la

ART. 5.

Dit artikel handelt over de voornaamste opdrachten van de R.M.Z. die werd ingesteld door de besluitwet van 28 december 1944.

ART. 6.

Artikel 7 van de wet van 7 januari 1958 betreffende de fondsen voor bestaanszekerheid vormt de wettelijke basis voor de inning door de R.M.Z. van de bijdragen voor de fondsen voor bestaanszekerheid. De voorgestelde tekst omschrijft deze opdracht op duidelijkere wijze. Hij stemt trouwens overeen met de tekst van het ontwerp van wet tot wijziging van de wet van 7 januari 1958 (Senaat - zitting 1966-1967 - stuk n° 287).

ART. 7.

Op grond van dit artikel wordt aan de Koning de mogelijkheid gegeven om, krachtens een in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de R.M.Z. met de inning en de invordering van de bijdragen welke verschuldigd zijn voor de mijnwerkers en gelijkgestellten en voor de zee- lieden ter koopvaardij te belasten. In dit geval kan de Koning bijzondere voorwaarden voor deze inning en invordering vaststellen.

ART. 8.

Door het koninklijk besluit van 18 januari 1964 werd de R.M.Z. belast met de inning van de solidariteitsbijdrage verschuldigd krachtens de wet betreffende de beroepsziekten. De voorgestelde tekst integreert dan ook de wettelijke grondslag voor deze inning in het hoofdstuk van het ontwerp van wet betreffende de opdracht van de R.M.Z.

ART. 9 TOT 12.

Bestaande bepalingen worden in deze artikelen hernomen.

ART. 13.

In verband met het uitvoeren van mecanografische werkzaamheden bepaalt de besluitwet van 28 december 1944 dat de R.M.Z., bij het uitvoeren van zijn opdracht, een mecanografische dienst kan instellen en die ter beschikking kan stellen van de vijf centrale instellingen van verdeling van sociale prestaties. De R.M.Z. heeft nooit zulke dienst ingesteld, doch heeft zijn werkzaamheden toevertrouwd aan de V.Z.W. « Maatschap- pij voor mecanografie ter toepassing van de sociale wetten ».

De nieuwe tekst behoudt de in voege zijnde bepaling en vult ze eensdeels aan door in de mogelijkheid te voorzien voor de R.M.Z. zich met genoemde instellingen te verenigen en door anderdeels te verduidelijken dat de R.M.Z. een permanent vertegenwoordiger heeft bij de instelling wanneer hij op de diensten van een private instelling beroep doet.

ART. 14.

Dit artikel bevestigt het principe van de wijze van berekening van de bijdragen op de lonen. Betreffende het begrip loon even-

notion de celle-ci, actuellement définie par la seule voie d'instructions administratives, il se réfère à la loi du 12 avril 1965, dont l'article 2 a déterminé le contenu de cette notion; il donne en outre au Roi le pouvoir d'en étendre ou d'en restreindre la portée.

ART. 15 A 20.

Les dispositions figurant sous ces articles reprennent, en une rédaction ordonnée, les dispositions en vigueur concernant le mode de calcul des cotisations, le taux de celles-ci, les limites de la rémunération à prendre en considération, les variations de ces limites, etc. ainsi que la répartition des recettes. Les seules modifications quant au fond interviennent :

- à l'article 17, § 2, sous les 1° e) et 2° e) qui, en ce qui concerne la cotisation pour allocations familiales, établissent un parallélisme entre l'évolution de la part de 0,75 p.c. destinée à l'allocation familiale de vacances et l'évolution de la cotisation pour vacances annuelles;
- à l'article 19 qui précise que les frais d'administration prélevés par l'O.N.S.S. doivent l'être conformément à son budget.

ART. 21 A 26.

Ces articles reproduisent également dans une rédaction plus claire les dispositions en vigueur en matière de déclaration et de paiement des cotisations. Toutefois :

- l'article 23, § 3, *in fine*, vise à permettre au Roi, après avis du Conseil national du travail, d'imposer le paiement trimestriel de la part de 4,40 p.c. qui, dans la cotisation pour vacances annuelles, ne doit actuellement être payée qu'annuellement, par dérogation d'ailleurs à la règle générale du paiement trimestriel des cotisations de sécurité sociale;
- l'article 24 introduit dans la loi le principe de la détermination par le Roi du mode de paiement à utiliser;
- l'article 25, *in fine*, explicite le caractère global des cotisations, en interdisant à l'employeur d'affecter des paiements à l'un ou l'autre des secteurs sociaux.

ART. 27.

Cet article donne à la création des secrétariats sociaux agréés d'employeurs une base légale précise.

ART. 28 A 30.

Ces articles, relatifs aux sanctions civiles, ne modifient pas les dispositions existantes, hormis sous l'article 28, § 1 dont l'alinéa 2 fixe aux taux actuellement en vigueur, le maximum de la majoration des cotisations et celui de l'intérêt de retard.

ART. 31.

Cet article reprend, dans une rédaction meilleure, les dispositions d'ordre pénal en vigueur. Les deux modifications introduites concernent, d'une part, la sanction frappant l'employeur qui récupère auprès du travailleur la cotisation de celui-ci, après avoir omis de la retenir, d'autre part, le monopole du dépôt

wel, dat nu bij administratieve onderrichting is vastgesteld, verwijst het artikel naar de wet van 12 april 1965 waarvan artikel 2 de inhoud van het begrip bepaalt. Daarenboven wordt aan de Koning de bevoegdheid verleend het begrip loon te verruimen of te beperken.

ART. 15 TOT 20.

De bepalingen van dit artikel hernemen op geordende wijze de van kracht zijnde bepalingen betreffende de berekeningswijze van de bijdragen, de bedragen van de bijdragen, de in aanmerking te nemen loongrenzen en hun schommelingen, enz. evenals de verdeling van de inkomsten. De enige wijzigingen wat de inhoud betreft zijn de volgende :

- in artikel 17, § 2, 1° e) en 2° e) wordt, inzake de bijdrage voor kinderbijslag, een parallellisme tot stand gebracht tussen de evolutie van het gedeelte van 0,75 t.h. bestemd voor de gezinsvakantiebijslag en de evolutie van de bijdrage voor jaarlijkse vakantie;
- artikel 19 verduidelijkt dat de voorafnemingen door de R.M.Z. voor zijn bestuurskosten moeten geschieden overeenkomstig zijn begroting.

ART. 21 TOT 26.

Deze artikelen hernemen in klaardere bewoordingen de in voege zijnde bepalingen in verband met de aangiften en de betalingen van de bijdragen. Evenwel :

- artikel 23, § 3, *in fine*, laat aan de Koning toe, na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben ingewonnen, de driemaandelijke betaling op te leggen van het gedeelte van de bijdrage voor de jaarlijkse vakantie van 4,40 t.h. dat trouwens, in afwijking van de algemene regel van driemaandelijke betaling van de sociale zekerheidsbijdragen, op heden slechts jaarlijks moet betaald worden;
- artikel 24 voert in de wet het principe in dat de Koning de aan te wenden wijze van betaling vaststelt;
- artikel 25, *in fine*, verduidelijkt het karakter van de globaliteit van de bijdragen, door aan de werkgever te verbieden de betaling toe te rekenen op een of andere sociale regeling.

ART. 27.

Dit artikel verleent een welomschreven wettelijke grondslag voor de oprichting van erkende sociale secretariaten van werkgevers.

ART. 28 TOT 30.

Deze artikelen betreffende de burgerlijke sancties wijzigen de bestaande bepalingen niet. Artikel 28, § 1, tweede lid stelt slechts de nu in voege zijnde maxima bedragen vast van de bijdrageopslagen en verwijlinteressen.

ART. 31.

Dit artikel herneemt in een betere redaktie de van kracht zijnde strafbepalingen. De twee ingevoerde wijzigingen betreffen enerzijds de strafsancie welke aan de werkgever wordt opgelegd die op de werknemer de bijdrage verhaalt welke hij heeft nagelaten in te houden en anderzijds het toekennen aan de R.M.Z.

de la plainte, donné à l'O.N.S.S., lorsque l'action pénale est subordonnée au dépôt d'une plainte.

ART. 32.

Cet article vise à donner à l'O.N.S.S. un mode nouveau de recouvrement de ses créances, à côté de celui actuellement prévu et maintenu. Les dispositions contenues sous cet article organisent le recouvrement par voie de contrainte. Elles sont issues d'un texte initial, largement amendé en Commission de la Chambre, et qui visait à répondre à diverses préoccupations :

1. celle de garantir plus rapidement les créances de l'O.N.S.S. à l'égard de débiteurs se dérochant constamment à leurs obligations et dont la dette s'accroît de trimestre en trimestre;
2. celle aussi d'éviter que des débiteurs souhaitant uniquement obtenir des délais, que l'O.N.S.S. est disposé à leur accorder, soient néanmoins obligés, contre leur volonté, de subir le désagrément d'une comparution en justice avec les frais qui en résultent;
3. celle enfin de désencombrer les rôles des justices de paix — auxquelles se substitueront bientôt les tribunaux du travail — en écartant quelques dizaines de milliers de procédures, dont la très grosse majorité ne présente aucun caractère litigieux.

Le texte adopté par la Chambre répond encore à ces objectifs. Il convient cependant d'éviter qu'à l'égard des débiteurs systématiquement en défaut de paiement et à l'affût de moyens dilatoires, il perde son efficacité. C'est pourquoi le projet de loi amende légèrement ce texte, en ce sens qu'il prévoit que la sommation mettant la procédure de contrainte en mouvement peut se faire non seulement par exploit d'huissier, mais aussi par lettre recommandée à la poste.

Cette dualité de moyens s'inspire d'une dualité identique, prévue par le Code judiciaire, sous l'article 1339 concernant la procédure sommaire d'injonction de payer.

ART. 33 A 37.

Ces articles n'apportent aucune modification de fond aux dispositions correspondantes actuelles.

ART. 38.

Cet article est appelé à modifier la législation relative aux accidents du travail, en permettant au Roi de la rendre applicable à ceux auxquels Il étend le bénéfice de la sécurité sociale en vertu de l'article 2, § 1, également par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail.

ART. 39.

La disposition figurant sous cet article vise à mettre en concordance le texte de l'article 3 de l'arrêté royal n° 50 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, avec la disposition qui, figurant sous l'article 2, § 1, 4°, concerne les emplois accessoires ou essentiellement de courte durée.

uniquement par exploit d'huissier, mais aussi par lettre recommandée à la poste.

ART. 32.

Naast de thans bestaande en behouden wijzen van invorderen van schuldvorderingen beoogt dit artikel een nieuwe wijze van invordering aan de R.M.Z. te verlenen. De in dit artikel bedoelde bepalingen stellen de invordering bij wijze van dwangbevel vast. Ontstaan uit een tekst welke in aanzienlijke mate door de Commissie van de Kamer werd geamendeerd, wil hij verscheidene doeleinden nastreven :

1. op snellere wijze de schuldvorderingen van de R.M.Z. waarborgen ten overstaan van schuldenaars welke steeds aan hun verplichtingen onttrekken en waarvan de schulden van trimester tot trimester aangroeien;
2. te vermijden dat schuldenaars welke enkel betaling mijnen wensen, welke de R.M.Z. hen wil toestaan, toch verplicht zouden zijn, tegen hun wil in, een onaangename schijning voor de rechtbank te ondergaan met de hier verbonden onkosten;
3. tenslotte de rol van de vredegerichten, welke weldra door arbeidsrechtbanken zullen vervangen worden, te ontlasten door enkele tienduizenden procedures, waarvan de meerderheid in de grond geen betwisting inhouden, te mijden.

De tekst welke door de Kamer werd aanvaard, beantwoordt nog aan deze doeleinden. Nochtans moet vermeden worden het overvloedig aanwenden van verdragingsmiddelen door schuldenaars die steeds in gebreke van betaling verkeren. De tekst van het ontwerp van wet lichtelijk de tekst door te wijziging het ontwerp van wet lichtelijk de tekst door te wijziging dat de aanmaning welke de dwangprocedure in werking niet enkel kan gebeuren bij deurwaardersexploot, doch even bij aangetekende brief.

Deze dualiteit van middelen is geïnspireerd door een dualiteit welke bepaald is in artikel 1339 van het Gerecht Wetboek betreffende de summierere rechtspleging om betalingsbevelen.

ART. 33 TOT 37.

Deze artikelen brengen geen wijziging aan de inhoud van overeenstemmende bepalingen welke thans gelden.

ART. 38.

Dit artikel beoogt de arbeidsongevallenwetgeving te wijziging. Aan de Koning wordt toegelaten, bij een in Ministerraad over besluit en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te het ingewonnen, de arbeidsongevallenwetgeving te verruimen de personen tot dewelke Hij de sociale zekerheid heeft u breid in toepassing van artikel 2, § 1.

ART. 39.

Het bepaalde bij dit artikel brengt de tekst van artikel 3 van het koninklijk besluit n° 50 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers in overeenstemming met het bepaalde onder artikel 2, § 1, 4° betreffende de toekomstige betrekking of die wezenlijk van korte duur zijn.

ART. 40.

Cet article n'appelle aucun commentaire.

ART. 41.

Le 1° de cet article abroge l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, à l'exception de l'article 7 qui institue l'Office national de l'emploi, détermine sa mission et en organise le fonctionnement.

Le 2° abroge l'article 12 des lois coordonnées relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, article créant des modalités particulières de paiement pour la part qui, dans la cotisation de sécurité sociale, est destinée aux vacances annuelles. Il convient toutefois de se référer à ce sujet aux commentaires donnés ci-après concernant l'article 43.

Le 3° abroge l'article 73 de la loi sur la protection de la jeunesse qui dispose que l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 est applicable dans les conditions et suivant les modalités fixées par le Roi, aux mineurs placés en vertu de la loi chez un particulier ou dans un établissement et exerçant une activité rémunérée. Cette abrogation se justifie, parce que ces mineurs entrent dans le champ d'application du régime de la sécurité sociale, tel qu'il est déterminé par l'article 2, § 1, du présent projet.

L'abrogation prévue sous le 4° se justifie par le texte figurant sous l'article 33 du projet.

ART. 42.

Cet article n'appelle pas de commentaire.

ART. 43.

L'alinéa premier concerne l'entrée en vigueur de la loi. Les alinéas 2 et 3 maintiennent temporairement en application des dispositions en vertu desquelles tout ou partie de la cotisation pour vacances annuelles est versée à un autre organisme que l'O.N.S.S., suivant des modalités particulières de perception, prévoyant, notamment pour la part de 4,40 p.c., une cadence de paiement plus rapide que le paiement annuel visé par l'article 23, § 3 du projet.

Ces dispositions sont appelées à disparaître lorsque le Roi aura, en application de cet article, prescrit le versement trimestriel de cette part.

* *

Tel est, Messieurs, le projet de loi que le Gouvernement a l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le Ministre de la Prévoyance Sociale,

P. DE PAEPE.

ART. 40.

Dit artikel behoeft geen bespreking.

ART. 41.

Het bepaalde onder 1° van dit artikel heft de besluitwet van 28 december 1944, op met uitzondering van artikel 7 dat de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening instelt, zijn opdracht bepaalt en zijn werking vaststelt.

Het bepaalde onder 2° heft artikel 12 op van de geordende wetten betreffende de jaarlijkse vakantie der werknemers. Dit artikel stelt bijzondere modaliteiten van betaling vast voor het gedeelte van de sociale zekerheidsbijdragen bestemd voor de jaarlijkse vakantie. Voor de bespreking wordt verwezen naar artikel 43.

Het bepaalde onder 3° heft artikel 73 van de wet betreffende de jeugdbescherming op waarin wordt bepaald dat de besluitwet van 28 december 1944 toepasselijk is, onder de voorwaarden en volgens de modaliteiten door de Koning bepaald, op de minderjarigen die krachtens de wet bij een particulier of in een inrichting zijn geplaatst en betaalde arbeid verrichten. De reden van deze opheffing ligt in het feit dat deze minderjarigen in het toepassingsgebied van de regeling voor sociale zekerheid treden, zoals dit is bepaald bij artikel 2, § 1 van dit ontwerp.

De opheffing onder 4° vindt zijn rechtvaardiging in artikel 33 van het ontwerp.

ART. 42.

Dit artikel behoeft geen bespreking.

ART. 43.

Het eerste lid betreft het in werking treden van de wet. Het tweede en het derde lid behouden tijdelijk de bepalingen in voege krachtens dewelke de gehele bijdrage of een gedeelte van de bijdrage voor jaarlijkse vakantie, volgens bijzondere inningsmodaliteiten, gestort wordt aan een andere instelling dan de R.M.Z. Inzonderheid wordt, voor het gedeelte van 4,40 t.h. in een sneller weerkerende betaling voorzien dan de jaarlijkse, zoals bepaald wordt bij artikel 23, § 3 van het ontwerp.

Deze bepalingen zullen verdwijnen wanneer de Koning bij toepassing van dit artikel, de driemaandelijkse betaling van dit gedeelte voorschrijft.

* *

Dit is, Mijne Heren, het wetsontwerp dat de Regering de eer heeft U ter beraadslaging en beslissing voor te leggen.

De Minister van Sociale Voorzorg,

P. DE PAEPE,

PROJET DE LOI**BAUDOUIN,****ROI DES BELGES,***A tous présents et à venir, SALUT.*

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRETONS :

Notre Ministre de la Prévoyance sociale est chargé de présenter en Notre Nom, aux Chambres législatives le projet de loi dont la teneur suit :

CHAPITRE PREMIER.**Champ d'application.****ARTICLE PREMIER.**

§ 1. — La présente loi est applicable aux travailleurs et aux employeurs liés par un contrat de louage de travail.

Pour l'application de la présente loi sont assimilés :

1° aux travailleurs :

- a) les apprentis,
- b) les personnes auxquelles le Roi étend cette application en exécution de l'article 2, § 1, 1°;

2° aux employeurs :

- a) les personnes qui occupent au travail des apprentis,
- b) les personnes désignées par le Roi en exécution de l'article 2, § 1, 1°;

§ 2. La présente loi n'est pas applicable aux personnes assujetties aux régimes de sécurité sociale :

- 1° des ouvriers mineurs et assimilés,
- 2° des marins de la marine marchande.

ART. 2.

§ 1. Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail :

- 1° étendre, dans les conditions qu'Il détermine, l'application de la présente loi aux personnes qui, sans être liées par un contrat de louage de travail, fournissent contre rémunération des prestations de travail sous l'autorité d'une autre personne ou qui exécutent un travail selon des modalités similaires à celles d'un contrat de louage de travail; dans ces cas, le Roi désigne la personne qui est considérée comme employeur;
- 2° limiter pour certaines catégories de travailleurs qu'Il détermine, l'application de la présente loi à un ou plusieurs des régimes énumérés à l'article 5;

ONTWERP VAN WET**BOUDEWIJN,****KONING DER BELGEN,***Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen, ONZE GROET.*

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Sociale Voorzorg is gelast in Onze Naam bij de Wetgevende Kamers het ontwerp van wet in te dienen waarvan de inhoud volgt :

HOOFDSTUK EEN.**Toepassingsgebied.****ARTIKEL EEN**

§ 1. — Deze wet vindt toepassing op de werknemers en de werkgevers die door een arbeidsovereenkomst zijn verbonden.

Voor de toepassing van deze wet worden gelijkgesteld :

1° met werknemers :

- a) de leerjongens,
- b) de personen tot wie de Koning deze toepassing in uitvoering van artikel 2, § 1, 1°, uitbreidt;

2° met werkgevers :

- a) de personen die leerjongens tewerkstellen,
- b) de personen die door de Koning zijn aangewezen bij toepassing van artikel 2, § 1, 1°;

§ 2. Deze wet vindt geen toepassing op personen die vallen onder de regelingen betreffende de sociale zekerheid van :

- 1° mijnwerkers en met mijnwerkers gelijkgestelden,
- 2° zeelieden ter koopvaardij.

ART. 2.

§ 1. De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit, en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben ingewonnen :

- 1° onder de voorwaarden die Hij bepaalt, de toepassing van deze wet uitbreiden tot de personen die, zonder door een arbeidsovereenkomst te zijn verbonden, tegen loon arbeidsprestaties onder het gezag van een ander persoon verrichten of die een arbeid verrichten in gelijkwaardige voorwaarden, als die van een arbeidsovereenkomst, alsdan wijst de Koning de persoon aan die als werkgever wordt beschouwd;
- 2° voor zekere categorieën werknemers die Hij bepaalt, de toepassing van deze wet tot één of meer van de bij artikel 5 opgesomde regelingen beperken;

3° prévoir pour certaines catégories de travailleurs qu'Il détermine, des modalités spéciales d'application dérogeant à certaines des dispositions de la présente loi;

4° soustraire, dans les conditions qu'Il détermine, à l'application de la présente loi des catégories de travailleurs occupés à un travail qui constitue dans leur chef un emploi accessoire ou qui est essentiellement de courte durée ainsi que les employeurs du chef de l'occupation de ces travailleurs.

§ 2. Lorsque le Roi fait usage d'un des pouvoirs attribués par le § 1, 1° et 2°, Il étend par le même arrêté le champ d'application de ceux des régimes prévus à l'article 5 dont Il entend faire bénéficier les nouveaux assujettis.

ART. 3.

Sans préjudice des dispositions des conventions internationales et des règlements internationaux de sécurité sociale et de l'article 13, alinéa 2, de la loi du 17 juillet 1963 relative à la sécurité sociale d'outre-mer, la présente loi s'applique aux travailleurs occupés en Belgique au service d'un employeur établi en Belgique ou attachés à un siège d'exploitation établi en Belgique.

ART. 4.

Les employeurs ne peuvent, en vue d'écarter l'application de la présente loi, se prévaloir de la nullité du contrat conclu avec le travailleur.

CHAPITRE II.

L'Office national de sécurité sociale.

SECTION PREMIERE

Mission.

ART. 5.

L'Office national de sécurité sociale, institué par l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, est chargé, sous le contrôle du Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions, de percevoir les cotisations des employeurs et des travailleurs et d'en répartir le produit en vue de contribuer au financement des régimes :

1° d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité :

- a) en ce qui concerne le secteur des soins de santé;
- b) en ce qui concerne le secteur des indemnités;

2° des allocations familiales pour travailleurs salariés;

3° de pensions de retraite et de survie des travailleurs salariés;

4° de l'emploi et du chômage des travailleurs salariés;

5° des vacances annuelles des travailleurs salariés.

3° voor zekere categorieën werknemers die Hij bepaalt, de bijzondere toepassingsmodaliteiten vastleggen, waarbij van zekere bepalingen van deze wet wordt afgeweken;

4° onder de voorwaarden die Hij bepaalt, aan de toepassing van deze wet onttrekken de categorieën van werknemers, tewerkgesteld aan een arbeid die voor hen een bijkomstige betrekking is of die wezenlijk van korte duur is, evenals de werkgevers uit hoofde van de tewerkstelling van die werknemers.

§ 2. Wanneer de Koning gebruik maakt van de bevoegdheden welke Hem bij § 1, 1° en 2° worden opgedragen, breidt Hij bij hetzelfde besluit het toepassingsgebied uit van die regelingen bij artikel 5 opgesomd, waarvan Hij het genot tot de nieuwe verzekeringsplichtigen wil uitbreiden.

ART. 3.

Onverminderd het bepaalde in internationale overeenkomsten en verordeningen inzake sociale zekerheid en artikel 13, tweede lid, van de wet van 17 juli 1963 betreffende de overzeese sociale zekerheid, is deze wet van toepassing op de werknemers die in België in dienst zijn van een in België gevestigde werkgever of verbonden zijn aan een in België gevestigde exploitatiezetel.

ART. 4.

De werkgevers mogen zich niet op de nietigheid van de met de werknemer gesloten overeenkomst beroepen ten einde de toepassing van deze wet uit te sluiten.

HOOFDSTUK II.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid.

AFDELING EEN.

Taak.

ART. 5.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, opgericht door de besluitwet van 28 december 1944 is belast, onder de controle van de Minister die de sociale voorzorg onder zijn bevoegdheid heeft, de bijdragen van de werkgevers en werknemers te innen en de opbrengst ervan te verdelen ten einde bij te dragen tot de financiering van de regelingen betreffende :

1° de verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit :

- a) wat betreft de sector geneeskundige verzorging;
- b) wat betreft de sector uitkeringen;

2° de kinderbijslagen voor werknemers;

3° de rust- en overlevingspensioenen voor werknemers;

4° de arbeidsvoorziening en de werkloosheid van de werknemers;

5° de jaarlijkse vakantie der werknemers.

ART. 6.

L'Office national de sécurité sociale peut également être chargé de la perception et du recouvrement des cotisations établies en application de la loi du 7 janvier 1958 concernant les Fonds de sécurité d'existence.

Dans ce cas, tant pour les cotisations que pour les majorations de cotisations et les intérêts de retard, les modes de calcul, de perception et de recouvrement doivent être les mêmes que ceux prévus dans la présente loi.

ART. 7.

§ 1. Par dérogation à l'arrêté-loi du 10 janvier 1945 concernant la sécurité sociale des ouvriers mineurs et assimilés et à l'arrêté-loi du 7 février 1945 concernant la sécurité sociale des marins de la marine marchande, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail, charger l'Office national de sécurité sociale d'effectuer la perception et le recouvrement des cotisations, majorations de cotisations et des intérêts de retard, prévus par ces arrêtés-lois.

§ 2. Dans ce cas, le Roi détermine les conditions techniques et administratives dans lesquelles l'Office national de sécurité sociale accomplit la mission qui lui est ainsi confiée, ces conditions pouvant déroger aux dispositions de ces arrêtés-lois, sauf en ce qui concerne les taux des cotisations qui y sont prévus ainsi que la base de calcul des cotisations.

ART. 8.

Le Roi peut également charger l'Office national de sécurité sociale de percevoir les cotisations, majorations de cotisations et intérêts de retard, en lieu et place du Fonds des maladies professionnelles.

SECTION 2.

Organisation.

ART. 9.

L'Office national de sécurité sociale est un établissement public, doté de la personnalité civile. Il est placé sous la garantie de l'Etat.

Son organisation et son fonctionnement sont réglés par le Roi.

ART. 10.

La gestion journalière de l'Office national de sécurité sociale est assumée par un administrateur général, assisté d'un administrateur général adjoint.

ART. 11.

L'Office national de sécurité sociale peut transiger et compromettre.

ART. 6.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid kan tevens worden belast met de inning en de invordering van de bijdragen die zijn vastgesteld bij toepassing van de wet van 7 januari 1958 betreffende de Fonds voor bestaanszekerheid.

In dat geval zijn zowel voor de bijdragen als voor de bijdrageopslagen en de verwijlinteressen, de wijzen van berekening, van inning en van invordering dezelfde als bij onderhavige wet vastgesteld.

ART. 7.

§ 1. In afwijking van de besluitwet van 10 januari 1945 betreffende de maatschappelijke zekerheid van de mijnwerkers en ermee gelijkgestelden en van de besluitwet van 7 februari 1945 betreffende de maatschappelijke veiligheid van de zeelieden ter koopvaardij, kan de Koning, bij in Ministerraad overlegd besluit en na advies van de Nationale Arbeidsraad, de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid met de inning en de invordering van de bij deze besluitwetten bepaalde bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlinteressen belasten.

§ 2. In dit geval, bepaalt de Koning de technische en administratieve voorwaarden waarin de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid de hem toevertrouwde opdracht vervult; deze voorwaarden mogen alsdan van de bepalingen van deze besluitwetten afwijken, behalve ten aanzien van de bijdragevoeten, alsook van de grondslag van de berekening van de bijdragen.

ART. 8.

De Koning kan eveneens de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid belasten met het innen van de bijdragen, de bijdrageopslagen en de verwijlinteressen, in de plaats en ten voordele van het Fonds voor de beroepsziekten.

AFDELING 2.

Inrichting.

ART. 9.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid is een openbare instelling die rechtspersoonlijkheid geniet. Hij staat onder de waarborg van de Staat.

De inrichting en werking ervan worden door de Koning bepaald.

ART. 10.

Het dagelijks beheer van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid wordt door een administrateur-generaal waargenomen, die door een adjunct-administrateur-generaal wordt bijgestaan.

ART. 11.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid kan dadingen en compromissen sluiten.

ART. 12.

L'Office national de sécurité sociale communique dans le mois à tout tiers qui lui en adresse la demande par lettre recommandée et qui justifie d'un intérêt légitime, le montant de sa créance en cotisations à charge d'un employeur nommé désigné.

ART. 13.

L'Office national de sécurité sociale peut créer un service mécanographique et le mettre à la disposition des organismes visés à l'article 19. Il peut également s'associer avec lesdits organismes en vue de sa création. Les charges du fonctionnement de ce service seront réparties entre ces différents organismes.

Cet Office peut également confier l'exécution de ses travaux mécanographiques à un établissement privé, à condition qu'il dispose auprès de cet établissement d'un représentant permanent, chargé de la surveillance régulière des travaux effectués pour son compte. Le Comité de gestion dudit Office désigne, parmi les fonctionnaires dirigeants de celui-ci et avec l'approbation du Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions, ce représentant permanent.

CHAPITRE III.

Cotisations de sécurité sociale.

SECTION PREMIERE.

Calcul des cotisations.

ART. 14.

§ 1. Les cotisations de sécurité sociale sont calculées sur base de la rémunération du travailleur.

§ 2. Pour l'application de la présente loi, il y a lieu de donner à la notion de rémunération le même contenu que celui déterminé par l'article 2 de la loi du 12 avril 1965 concernant la protection de la rémunération des travailleurs. Toutefois, le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, élargir ou restreindre la notion ainsi déterminée.

ART. 15.

Les cotisations sont calculées, selon les distinctions établies à l'article 17 sur la totalité ou sur une partie de la rémunération. Dans ce dernier cas, les limites à concurrence desquelles la rémunération est prise en considération sont fixées à 9.800 F, 13.475 F et 15.300 F par mois. Ces montants, ainsi que les limites résultant des adaptations prévues à l'article 17, § 1, 2°, a, et § 2, 2°, a, peuvent, selon les nécessités économiques, être modifiés par arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres, après avis du Conseil national du travail.

Le Roi peut déterminer d'autres limites lorsque la rémunération porte sur une période de travail qui ne coïncide pas avec le mois sans que toutefois, la déduction des cotisations puisse porter, par année civile, sur un montant supérieur à la somme des limites mensuelles de cette année.

ART. 12.

Aan al wie het bij aangetekende brief vraagt en een wettig belang doet gelden, deelt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid binnen de maand het bedrag mede van zijn schuld-vordering wegens bijdragen ten laste van een met name aangeduide werkgever.

ART. 13.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid mag een mechanografische dienst oprichten en die ter beschikking stellen van de instellingen bedoeld bij artikel 19. Hij kan zich eveneens verenigen met genoemde instellingen met het oog op de oprichting ervan. De werkingskosten van deze dienst worden onder die verschillende instellingen verdeeld.

Deze Rijksdienst kan eveneens de uitvoering van zijn mechanografische werkzaamheden aan een private instelling toevertrouwen, op voorwaarde dat hij bij deze instelling over een permanent vertegenwoordiger beschikt, die met het regelmatig toezicht op deze voor zijn rekening uitgevoerde werkzaamheden wordt belast. Het Beheerscomité van de Rijksdienst duidt die permanente vertegenwoordiger aan onder de leidende ambtenaren van die dienst en met de goedkeuring van de Minister die de sociale voorzorg in zijn bevoegdheid heeft.

HOOFDSTUK III.

Bijdragen voor sociale zekerheid.

AFDELING EEN.

Berekening van de bijdragen.

ART. 14.

§ 1. De bijdragen voor sociale zekerheid worden berekend op grond van het loon van de werknemer.

§ 2. Voor de toepassing van deze wet, moet aan het begrip «loon» dezelfde inhoud worden gegeven als bepaald bij artikel 2 van de wet van 12 april 1965 betreffende de bescherming van het loon der werknemers. Evenwel kan de Koning het aldus bepaalde begrip, bij in Ministerraad overlegd besluit, verruimen of beperken.

ART. 15.

De bijdragen worden berekend, naargelang van het onderscheid bepaald bij artikel 17 op het geheel of een gedeelte van het loon. In het laatste geval zijn de grenzen tot waar het loon wordt in aanmerking genomen, vastgesteld op 9.800 F., 13.475 F. en 15.300 F. per maand. Deze bedragen, evenals de grenzen die voortvloeien uit de in artikel 17, § 1, 2°, a, en § 2, 2°, a, bedoelde aanpassingen kunnen naargelang van de economische noodwendigheden bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit, na advies van de Nationale Arbeidsraad, worden gewijzigd.

De Koning kan andere grenzen bepalen, wanneer het loon slaat op een arbeidsperiode die niet met de maand samenvalt, zonder dat echter de verschuldigde bijdragen op een bedrag mogen slaan dat per kalenderjaar de som overschrijdt van de maandloongrenzen van dit jaar.

ART. 16.

Les limites sont liées aux fluctuations de l'indice des prix à la consommation. Elles sont rattachées à l'indice 103,76. Elles sont augmentées ou diminuées lorsque l'indice de la période de référence visée ci-après, atteint 105,88 points ou descend à 101,64 points. Dans la suite, elles sont augmentées ou diminuées chaque fois que l'indice de cette période monte ou descend de 2,12 points par rapport au chiffre de l'indice qui a justifié soit l'augmentation précédente, soit la diminution précédente.

Le montant de chaque augmentation ou diminution est fixée à 2,04 p.c. des montants des limites rattachées à l'indice 103,76. Les variations des limites sont appliquées à partir du trimestre qui suit la fin de la période pendant laquelle l'indice atteint ou dépasse, pendant deux mois consécutifs, le chiffre qui justifie une modification. Lorsque les limites augmentées ou diminuées ne sont pas divisibles par 25, elles sont arrondies suivant les modalités fixées par le Roi.

ART. 17.

Le taux des cotisations et les limites à concurrence desquelles la rémunération du travailleur est prise en considération pour leur calcul sont fixés comme suit :

§ 1. Quant à la cotisation du travailleur :

1° s'il s'agit d'un travailleur manuel :

- a) 5,50 p.c. du montant de sa rémunération, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés;
- b) 1,45 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 9.800 F. par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);
- c) 1,20 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;
- d) 2,56 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);

2° s'il s'agit d'un travailleur intellectuel :

- a) 4,25 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés; ce taux de cotisation est porté à 4,50 p.c., 4,75 p.c., 5 p.c., 5,25 p.c. et 5,50 p.c. respectivement à partir du 1er janvier 1970, du 1er janvier 1971, du 1er janvier 1972, du 1er janvier 1973 et du 1er janvier 1974; cette limite de 13.475 F. est portée à 15.300 F. par mois à partir du 1er janvier 1969 et peut être adaptée annuellement par le Roi en tenant compte de l'évolution des rémunérations réelles;
- b) 1 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 9.800 F. par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);

ART. 16.

De grenzen zijn gekoppeld aan de schommelingen van het indexcijfer van de consumptieprijzen. Zij zijn gekoppeld aan het indexcijfer 103,76. Zij worden verhoogd of verminderd wanneer het indexcijfer van de hiernavermelde referentie-periode 105,88 punten bereikt of daalt tot op 101,64 punten. Vervolgens worden zij verhoogd of verminderd telkens het indexcijfer van deze periode stijgt of daalt met 2,12 punten ten opzichte van het indexcijfer dat hetzij de vorige verhoging, hetzij de vorige daling gerechtvaardigd heeft.

Het bedrag van iedere verhoging of vermindering is bepaald op 2,04 t.h. van de bedragen van de grenzen welke aan het indexcijfer 103,76 gekoppeld zijn. De variaties van de loongrenzen worden toegepast met ingang van het kwartaal dat volgt op het einde van de periode tijdens welke het indexcijfer, gedurende twee opeenvolgende maanden, het cijfer dat een wijziging rechtvaardigt, bereikt of overtreft. Wanneer de verhoogde of verlaagde grenzen niet deelbaar zijn door 25, worden zij volgens de door de Koning bepaalde modaliteiten, afgerond.

ART. 17.

De bijdragevoeten en de grenzen ten belope waarvan het loon van de werknemer in aanmerking komt voor de berekening ervan, worden vastgesteld op de volgende wijze :

§ 1. Ten aanzien van de werknemersbijdrage :

1° indien het een handarbeider betreft :

- a) 5,50 t.h. van het bedrag van zijn loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers;
- b) 1,45 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 9.800 F. per maand, bestemd voor de regeling van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector van de uitkeringen);
- c) 1,20 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling ter zake van arbeidsvoorziening en werkloosheid;
- d) 2,65 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling van de verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector der geneeskundige verzorging);

2° indien het een hoofdarbeider betreft :

- a) 4,25 t.h. van het bedrag van zijn tot 13.475 F. per maand begrensd loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers; deze bijdragevoet wordt op 4,5 t.h., 4,75 t.h., 5 t.h., 5,25 t.h. en 5,50 t.h. gebracht respectievelijk vanaf 1 januari 1970, 1 januari 1971, 1 januari 1972, 1 januari 1973 en 1 januari 1974; deze grens van 13.475 F. wordt op 15.300 F. per maand gebracht vanaf 1 januari 1969 en kan jaarlijks door de Koning aangepast worden rekening houdend met de evolutie van de werkelijke lonen;
- b) 1 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 9.800 F. per maand, bestemd voor de regeling der verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector van de uitkeringen);

- c) 1,20 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;
- d) 2,65 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé).

§ 2. Quant à la cotisation de l'employeur :

1° pour l'occupation d'un travailleur manuel :

- a) 7 p.c. du montant de sa rémunération, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés;
- b) 1,45 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 9.800 F. par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);
- c) 1,20 p.c. du montant de sa rémunération, limitée à 13.475 F. par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;
- d) 3,10 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);
- e) 10,75 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime des allocations familiales pour travailleurs salariés.

Ce taux, qui comprend 0,75 p.c. destiné au financement de l'allocation familiale de vacances, sera adapté à due concurrence pour cette partie, chaque fois que variera le taux fixé au littéra f);

- f) 10,40 p.c. du montant de sa rémunération, destinés au régime des vacances annuelles des ouvriers;

2° pour l'occupation d'un travailleur intellectuel :

- a) 6 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime de pension de retraite et de survie des travailleurs salariés; ce taux de cotisation est porté à 6,25 p.c., 6,50 p.c., 6,75 p.c. et 7 p.c. respectivement à partir du 1er janvier 1970, du 1er janvier 1971, du 1er janvier 1972 et du 1er janvier 1973; cette limite de 13.475 F. est portée à 15.300 F. par mois à partir du 1er janvier 1969 et peut être adaptée annuellement par le Roi en tenant compte de l'évolution des rémunérations réelles;
- b) 1,5 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 9.800 F. par mois, destiné au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des indemnités);
- c) 1,20 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destiné au régime relatif à l'emploi et au chômage;
- d) 3,10 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité (secteur des soins de santé);

- c) 1,20 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling ter zake van arbeidsvoorziening en werkloosheid;

- d) 2,65 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling der verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering (sector van de geneeskundige verzorging).

§ 2. Ten aanzien van de werkgeversbijdrage :

1° voor de tewerkstelling van een handarbeider :

- a) 7 t.h. van het bedrag van zijn loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers;
- b) 1,45 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 9.800 F. per maand, bestemd voor de regeling voor verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector van de uitkeringen);
- c) 1,20 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling ter zake van arbeidsvoorziening en werkloosheid;
- d) 3,10 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling der verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector van de geneeskundige verzorging);
- e) 10,75 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling van de kinderbijslag voor werknemers.

Dit bedrag, waarin 0,75 t.h. begrepen is ter financiering van de gezinsvakantiebijslag, zal voor dit gedeelte evenredig aangepast worden, telkens de bedragen vastgesteld in letter f) veranderen;

- f) 10,40 t.h. van het bedrag van zijn loon, bestemd voor de jaarlijkse vakantie van de werknemers;

2° voor de tewerkstelling van een hoofdarbeider :

- a) 6 t.h. van het bedrag van zijn tot 13.475 F. per maand begrensd loon, bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling der werknemers; deze bijdragevoet wordt op 6,25 t.h., 6,50 t.h., 6,75 t.h. en 7 t.h. gebracht respectievelijk vanaf 1 januari 1970, 1 januari 1971, 1 januari 1972 en 1 januari 1973; deze grens van 13.475 F. wordt van 1 januari 1969 af gebracht op 15.300 F. per maand en kan jaarlijks door de Koning worden aangepast rekening houdend met de evolutie van de werkelijke lonen;
- b) 1,5 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 9.800 F. per maand, bestemd voor de regeling der verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector van de uitkeringen);
- c) 1,20 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling voor arbeidsvoorziening en werkloosheid;
- d) 3,10 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling voor verplichte verzekering tegen ziekte en invaliditeit (sector van de geneeskundige verzorging);

- e) 10,75 p.c. du montant de sa rémunération limitée à 13.475 F. par mois, destinés au régime des allocations familiales pour travailleurs salariés.

Ce taux, qui comprend 0,75 p.c. destiné au financement de l'allocation familiale de vacances, sera adapté à due concurrence pour cette partie, chaque fois que variera le taux fixé au 1°, lettre f).

La cotisation de l'employeur est calculée sur l'ensemble des rémunérations payées pour chacune des catégories de travailleurs.

§ 3. Pour la perception des cotisations dues pour les travailleurs manuels et destinées au régime de pension de retraite et de survie, le Roi peut, au plus tôt à partir du 1er janvier 1974, fixer une limite de rémunérations qui est égale à celle en vigueur à ce moment pour les travailleurs intellectuels. Cette limite peut être adaptée annuellement par le Roi en tenant compte de l'évolution des rémunérations réelles.

ART. 18.

Pour la détermination du montant des cotisations, les fractions de franc qui n'atteignent pas cinquante centimes sont négligées.

Les fractions de franc atteignant ou dépassant cinquante centimes sont comptées pour un franc.

L'arrondissement au franc supérieur ou inférieur se fait sur le total du montant à verser.

SECTION 2.

Répartition.

ART. 19.

Après prélèvement des sommes destinées, conformément au budget, à couvrir ses frais d'administration, l'Office national de sécurité sociale répartit le produit des cotisations selon les modalités de calcul prévues à l'article 17 et verse :

- 1° à l'Institut national d'assurance maladie-invalidité la part destinée au régime d'assurance obligatoire contre la maladie et l'invalidité;
- 2° à l'Office national d'allocations familiales pour travailleurs salariés la part destinée au régime des allocations familiales pour travailleurs salariés;
- 3° à l'Office national des pensions pour travailleurs salariés la part destinée au régime de pension de retraite et de survie pour travailleurs salariés;
- 4° à l'Office national de l'emploi la part destinée au régime relatif à l'emploi et au chômage;
- 5° à la Caisse nationale des vacances annuelles la part destinée au régime des vacances annuelles des ouvriers.

- e) 10,75 t.h. van het bedrag van zijn loon, begrensd tot 13.475 F. per maand, bestemd voor de regeling van de kinderbijslag voor werknemers.

Dit bedrag, waarin 0,75 t.h. begrepen is ter financiering van de gezinsvakantiebijslag, zal voor dit gedeelte evenredig aangepast worden, telkens de bedragen vastgesteld in 1°, letter f), veranderen.

De bijdrage van de werkgever wordt berekend op het geheel van de voor elke categorie van werknemers uitbetaalde lonen.

§ 3. Voor de inning van de bijdragen verschuldigd voor de handarbeiders en bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling, kan de Koning, ten vroegste met ingang van 1 januari 1974, een loongrens invoeren welke gelijk is aan degene die op dat ogenblik van kracht is voor de hoofdarbeiders. Deze grens kan jaarlijks door de Koning worden aangepast, rekening houdend met de evolutie van de werkelijke lonen.

ART. 18.

De bijdragen worden berekend zonder dat rekening wordt gehouden met frankgedeelten van minder dan vijftig centiemmen.

Frankgedeelten van vijftig centiemmen of meer worden voor één frank gerekend.

De afronding op een frank naar boven of naar beneden geschiedt op het gezamenlijk te storten bedrag.

AFDELING 2.

Verdeling.

ART. 19.

Na voorafneming van de overeenkomstig de begroting voor het dekken van zijn bestuurskosten bestemde bedragen, verdeelt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid volgens de berekeningsmodaliteiten bepaald in artikel 17 de opbrengst van de bijdragen en stort :

- 1° aan het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering het deel bestemd voor de regeling der verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering;
- 2° aan de Rijksdienst voor kinderbijslag voor werknemers het deel bestemd voor de kinderbijslagregeling voor werknemers;
- 3° aan de Rijksdienst voor werknemerspensioenen het deel bestemd voor de rust- en overlevingspensioenregeling voor werknemers;
- 4° aan de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening het deel bestemd voor de regeling voor arbeidsvoorziening en werkloosheid;
- 5° aan de Rijkskas voor jaarlijks verlof het deel bestemd voor de jaarlijkse vakantieregeling der werknemers.

ART. 20.

Selon une procédure fixée par le Roi et compte tenu des montants qui leur sont dus, l'Office national de sécurité sociale octroie des avances aux organismes mentionnés à l'article 19 au fur et à mesure de la perception des cotisations.

CHAPITRE IV.

Perception et recouvrement des cotisations.

SECTION PREMIERE.

Déclaration et paiement.

ART. 21.

Tout employeur assujéti est tenu de se faire immatriculer à l'Office national de sécurité sociale et de lui faire parvenir une déclaration justificative du montant des cotisations dues.

Cette déclaration est faite au moyen d'une formule qui, délivrée par l'Office doit être renvoyée à celui-ci dans le délai fixé par arrêté royal, dûment signée et complétée par les renseignements demandés, y compris ceux d'ordre statistique.

ART. 22.

En l'absence de déclaration ou en cas de déclaration incomplète ou inexacte, l'Office national de sécurité sociale établit d'office le montant des cotisations dues, soit sur base de tous éléments déjà en sa possession, soit après avoir recueilli auprès de l'employeur, qui est tenu de les lui fournir, tous les renseignements qu'il juge utiles à cette fin.

Le montant de la créance ainsi établie est notifié à l'employeur par lettre recommandée.

ART. 23.

§ 1. La cotisation du travailleur est retenue à chaque paie par l'employeur.

Celui-ci est débiteur envers l'Office national de sécurité sociale de cette cotisation comme de la sienne propre.

§ 2. L'employeur doit dans les délais fixés par le Roi, transmettre ces cotisations trimestriellement audit Office, sous réserve de ce qui est prévu au § 3. Le Roi peut imposer aux employeurs l'obligation de verser avant l'échéance trimestrielle, à titre de provision, une partie des cotisations dues.

§ 3. Une part de 4,40 p.c. comprise dans la cotisation de 10,40 p.c. visée au littéra f) du 1° du § 2 de l'article 17, n'est versée qu'annuellement à la date fixée par le Roi. Toutefois, le Roi peut, après avis du Conseil national du travail, prescrire le versement trimestriel de cette part.

ART. 20.

Volgens een door de Koning vastgestelde procedure en met inachtneming van de hun verschuldigde bijdragen, stort de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid aan de in artikel 19 genoemde instellingen voorschotten, naarmate de bijdragen worden geïnd.

HOOFDSTUK IV.

Inning en invordering van de bijdragen.

AFDELING EEN.

Aangifte en betaling.

ART. 21.

Ieder verzekeringsplichtige werkgever moet zich bij de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid laten inschrijven en hem een aangifte met de verantwoording van het bedrag van de verschuldigde bijdragen doen geworden.

Deze aangifte wordt gedaan aan de hand van een door deze Rijksdienst uitgereikt formulier, dat aan die dienst behoorlijk ondertekend en met de gevraagde inlichtingen, inclusief die van statistische aard, binnen de bij koninklijk besluit vastgestelde termijn, moet worden teruggezonden.

ART. 22.

Wanneer geen dan wel een onvolledige of onjuiste aangifte is gedaan, bepaalt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid ambtshalve het bedrag van de verschuldigde bijdragen aan de hand van alle reeds voorhanden gegevens, of na alle daartoe nuttig geachte inlichtingen te hebben ingewonnen bij de werkgever, die verplicht is ze te verstrekken.

Van het bedrag van de aldus vastgestelde schuldinvordering wordt de werkgever bij aangetekende brief kennis gegeven.

ART. 23.

§ 1. De bijdrage van de werknemer wordt door de werkgever bij iedere betaling van het loon ingehouden.

Deze is aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid die bijdrage verschuldigd, samen met de zijne.

§ 2. Die bijdragen moet de werkgever binnen de door de Koning vastgestelde termijnen, om de drie maanden aan gezegde Rijksdienst overmaken, onder voorbehoud van het bepaalde bij § 3. De Koning kan de werkgevers verplichten een deel van de verschuldigde bijdragen, als voorschot te storten vóór de driemaandelijke vervalldag.

§ 3. Een gedeelte van 4,40 t.h. , begrepen in de bij letter f), 1°, van § 2 van artikel 17 bedoelde bijdrage van 10,40 t.h. wordt slechts jaarlijks op een door de Koning bepaalde datum gestort. De Koning kan echter, na advies van de Nationale Arbeidsraad, de driemaandelijke betaling van dit gedeelte voorschrijven.

ART. 24.

Le mode de paiement à utiliser par les employeurs pour l'exécution de leurs obligations à l'égard de l'Office national de sécurité sociale est déterminé par arrêté royal.

ART. 25.

En l'absence d'imputation faite par écrit, au moment du paiement, par le débiteur de plusieurs dettes, le paiement est imputé sur la dette la plus ancienne. L'employeur ne peut en aucun cas affecter son paiement à un régime déterminé.

ART. 26.

L'employeur ne peut récupérer à charge du travailleur, le montant de la cotisation de celui-ci, dont il aurait omis d'effectuer la retenue en temps utile.

L'employeur est tenu de réparer le préjudice subi par le travailleur à la suite de l'omission ou du retard dans le transfert des cotisations.

ART. 27.

Le Roi fixe les conditions dans lesquelles le Ministre qui a la prévoyance sociale dans ses attributions, peut agréer des secrétariats sociaux d'employeurs appelés à accomplir en qualité de mandataires de leurs affiliés les formalités prescrites par la présente loi. Il détermine leurs droits et obligations.

SECTION 2.

Sanctions civiles.

ART. 28.

§ 1. L'employeur qui ne verse pas les cotisations dans les délais fixés par le Roi est redevable envers l'Office national de sécurité sociale d'une majoration de cotisation et d'un intérêt de retard dont le montant et les conditions d'application sont fixés par arrêté royal.

La majoration de cotisation ne peut toutefois être supérieure à 10 p.c. des cotisations dues et l'intérêt de retard calculé sur les dites cotisations ne peut excéder le taux de 10 p.c. l'an.

§ 2. Le Roi détermine également les conditions dans lesquelles l'Office national de sécurité sociale peut accorder à l'employeur l'exonération ou la réduction des majorations de cotisations et de l'intérêt de retard.

ART. 29.

L'employeur qui ne fait pas parvenir la déclaration visée à l'article 21 dans les délais réglementaires est redevable à l'Office national de sécurité sociale d'une indemnité dont le montant et les conditions d'application sont fixés par arrêté royal.

ART. 24.

De door de werkgevers voor het nakomen van hun verplichtingen jegens de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid aan te wenden wijze van betaling wordt bij koninklijk besluit vastgesteld.

ART. 25.

Bij ontstentenis van een schriftelijk gedane toerekening, op het ogenblik van de betaling, door de schuldenaar van verschillende schulden, wordt de betaling op de oudste schuld toegerekend. De werkgever mag in geen geval zijn betaling voor een bepaalde regeling bestemmen.

ART. 26.

De werkgever mag op de werknemer niet de werknemersbijdrage verhalen, waarvan hij de inhoudingen te gepasten tijde zou nagelaten hebben te verrichten.

De werkgever is verplicht het nadeel te herstellen dat de werknemer heeft geleden ingevolge de nalatigheid of de vertraging bij de overdracht van de bijdragen.

ART. 27.

De Koning stelt de voorwaarden vast waaronder sociale secretariaten van werkgevers door de Minister die de sociale verzorging onder zijn bevoegdheid heeft, kunnen worden erkend ten einde, in hoedanigheid van lasthebbers van hun aangeslotenen, de door deze wet bepaalde formaliteiten te vervullen. Hij bepaalt hun rechten en verplichtingen.

AFDELING 2.

Burgerlijke sancties

ART. 28.

§ 1. De werkgever die de bijdragen niet binnen de door de Koning vastgestelde termijnen stort, is aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een bijdrageopslag en een verwijl interest verschuldigd, waarvan het bedrag en de voorwaarden van toepassing bij koninklijk besluit worden vastgesteld.

De bijdrageopslag mag evenwel niet meer bedragen dan 10 t.h. van de verschuldigde bijdragen en de op deze bijdragen berekende verwijl interest mag geen 10 t.h. 's jaars overschrijden.

§ 2. De Koning bepaalt tevens de voorwaarden waaronder de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid de werkgever vrijstelling of vermindering mag verlenen van de bijdrageopslag en van de verwijl interest.

ART. 29.

De werkgever die de aangifte, beoogd bij artikel 21 niet binnen de reglementaire termijnen doet geworden, is aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een vergoeding verschuldigd waarvan het bedrag en de voorwaarden inzake toepassing bij koninklijk besluit worden vastgesteld.

ART. 30.

Indépendamment de l'indemnité prévue à l'article 29, ainsi que des majorations de cotisations et des intérêts de retard prévus à l'article 28, alinéa 1er, les mandataires des employeurs qui ne remplissent pas les obligations qui leur incombent en lieu et place de leurs mandants ou qui ne se conforment pas aux dispositions des arrêtés pris en exécution de la présente loi, sont redevables envers l'Office national de sécurité sociale d'une indemnité dont le montant et les conditions d'application sont fixés par arrêté royal.

SECTION 3.

Sanctions pénales.

ART. 31.

Sans préjudice de l'application des dispositions du Code pénal :

1° Est puni d'une amende de 1 à 25 F. et d'un emprisonnement de 1 à 7 jours ou d'une de ces peines seulement :

- l'employeur ou son préposé qui ne verse pas à l'Office national de sécurité sociale, dans les délais et conditions réglementaires, la cotisation du travailleur prévue à l'article 17, ou qui contrevient à l'interdiction énoncée à l'article 26;
- l'employeur ou son préposé qui contrevient aux prescriptions prévues par l'article 36 ou à celles qui lui sont imposées par les arrêtés pris en exécution de la présente loi.

L'amende est appliquée autant de fois qu'il y a de travailleurs au sujet desquels il y a infraction aux termes des alinéas précédents, sans que toutefois la somme des amendes puisse excéder 200 F.

Lorsque l'employeur est une société, une institution ou tout autre groupement, les peines s'appliquent à la personne ou aux personnes chargées de la gestion journalière.

L'employeur est civilement responsable du paiement des amendes prononcées à charge de son préposé.

Le juge qui prononce la sanction pénale à charge de l'employeur ou de son préposé condamne d'office l'employeur à payer à l'Office national de sécurité sociale le montant des cotisations, majorations de cotisations et intérêts de retard qui n'ont pas été versés à l'Office.

L'action pénale est subordonnée au dépôt d'une plainte de l'Office national de sécurité sociale; elle se prescrit après une année révolue à compter du jour où l'infraction a été commise.

Toutefois, lorsque l'employeur a opéré les retenues prévues à l'article 23, mais ne les a pas transférées à l'Office national de sécurité sociale dans les délais et conditions réglementaires, le délai pour la prescription ne prendra cours qu'à partir du jour du transfert des retenues à l'Office national de sécurité sociale.

ART. 30.

Onverminderd de bij artikel 29 bepaalde vergoeding, alsmede de bij artikel 28, eerste lid, bepaalde bijdrageopslagen en verwijlinteressen, zijn de lasthebbers van de werkgevers die de uit hoofde van hun mandaat opgelegde verplichtingen niet nakomen of die de bepalingen niet naleven van de ter uitvoering van deze wet uitgevaardigde besluiten, aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een vergoeding verschuldigd, waarvan het bedrag en de voorwaarden van toepassing bij koninklijk besluit zijn vastgesteld.

AFDELING 3.

Strafbepalingen.

ART. 31.

Onverminderd de toepassing van de bepalingen van het Strafwetboek :

1° Wordt gestraft met geldboete van 1 tot 25 F. en met gevangenisstraf van 1 tot 7 dagen of met één dezer beide straffen alleen :

- de werkgever of zijn aangestelde die de bij artikel 17 bepaalde werknemersbijdrage niet binnen de reglementaire termijnen en voorwaarden aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid stort of die de bij artikel 26 gestelde verbodsbepaling overtreedt;
- de werkgever of zijn aangestelde die de verplichtingen, die hem zijn opgelegd bij artikel 36 of bij de besluiten, genomen in uitvoering van deze wet, niet naleeft.

De boete wordt zoveel maal toegepast als er werknemers zijn nopens welke er overtreding is luidens de voorgaande leden, zonder dat de som der boeten echter 200 F. mag overschrijden.

Wanneer de werkgever een vennootschap, een instelling of om het even welke andere groepering is, worden de boeten toegepast op de persoon of op de personen die met het dagelijks beheer zijn belast.

De werkgever is burgerlijk aansprakelijk voor de betaling der boeten die ten laste van zijn aangestelde worden uitgesproken.

De rechter die de straf uitspreekt ten laste van de werkgever of zijn aangestelde, veroordeelt ambtshalve de werkgever tot betaling aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid van de bijdragen, bijdrageopslagen en verwijlinteressen die niet aan de Rijksdienst werden gestort.

De strafvordering wordt ingesteld op klacht door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid; zij verjaart na een vol jaar te rekenen van de dag waarop de inbreuk werd gepleegd.

Indien de werkgever echter de inhoudingen voorzien bij artikel 23 heeft gedaan, doch ze niet binnen de reglementaire termijnen en voorwaarden aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid heeft overgemaakt, zal de verjaringstermijn slechts aanvangen op de dag van de overdracht van de inhoudingen aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid.

2° Est puni d'une amende de 26 à 200 F. et, en outre, condamné d'office à payer à l'Office national de sécurité sociale une indemnité égale au triple des cotisations déclarées, tout employeur ou son mandataire qui assujettit frauduleusement une ou plusieurs personnes à l'application de la présente loi.

3° Est puni d'une amende de 26 à 200 F. et d'un emprisonnement de 8 jours à 1 mois ou d'une de ces peines seulement, l'employeur, son mandataire ou son préposé qui, d'une manière quelconque, fait obstacle à l'accomplissement de la mission des personnes désignées par l'Office national de sécurité sociale aux fins de recueillir les renseignements prévus à l'article 22. L'action pénale est subordonnée au dépôt d'une plainte de l'Office national de sécurité sociale.

SECTION 4.

Recouvrement.

ART. 32.

Sans préjudice de son droit de citer devant le juge, l'Office national de sécurité sociale peut aussi procéder au recouvrement de ses créances par voie de contrainte.

A cette fin, il somme au préalable, par exploit d'huissier de justice ou par lettre recommandée à la poste avec accusé de réception le débiteur de payer le montant de sa créance. Cette sommation est accompagnée d'une justification comptable et reproduit, à peine de nullité, le texte du présent article.

A partir de la sommation, si le débiteur conteste la créance, il dispose d'un délai de vingt jours pour porter la contestation devant le juge du lieu de son domicile, par citation signifiée, par ministère d'huissier de justice, à l'Office national de sécurité sociale.

Dans ce cas, l'action est poursuivie à la diligence dudit Office qui doit établir le bien-fondé de sa créance.

En l'absence de citation devant le juge, l'Office national de sécurité sociale établit une contrainte rendue exécutoire par l'administrateur général, l'administrateur général adjoint ou par un membre du personnel ayant au moins le grade de conseiller adjoint et désigné à cette fin par le Comité de gestion. Une copie de cette contrainte est signifiée au débiteur par ministère d'huissier de justice et l'Office peut en poursuivre l'exécution par toutes voies de droit.

SECTION 5.

Privilège.

ART. 33.

A l'article 19, alinéa 1er, de la loi du 16 décembre 1851 sur les privilèges et hypothèques, formant le titre XVIII du livre III du Code Civil, sont apportées les modifications suivantes :

2° Wordt gestraft met geldboete van 26 tot 200 F. en, bovendien, ambtshalve veroordeeld, een vergoeding gelijk aan het driedubbel van de bedrieglijk aangegeven bijdragen, aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid te betalen, ieder werkgever of zijn lasthebber die één of meer personen bedrieglijk aan de toepassing van deze wet onderwerpt.

3° Wordt gestraft met geldboete van 26 tot 200 F. en met gevangenisstraf van 8 dagen tot 1 maand of met één van deze beide straffen alleen, de werkgever, zijn lasthebber of aangestelde die, op enigerlei wijze, de uitoefening verhindert van de opdracht van de personen aangeduid door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid om de inlichtingen te verzamelen, waarin voorzien is bij artikel 22. De strafvordering is afhankelijk gesteld van het indienen van een klacht door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid.

AFDELING 4.

Invordering.

ART. 32.

Onverminderd zijn recht voor de rechter te dagvaarden, kan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, zijn schuldvorderingen eveneens bij wijze van dwangbevel invorderen.

Te dien einde maant hij vooraf, bij gerechtsdeurwaarders-exploit of bij ter post aangetekende brief met ontvangstbewijs, zijn schuldenaar aan, het bedrag van zijn schuldvordering te betalen. Deze aanmaning omvat een boekhoudkundige verantwoording en vermeldt, op straffe van nietigheid, de tekst van dit artikel.

Te rekenen vanaf de aanmaning, indien de schuldenaar de schuldvordering betwist, beschikt hij over een termijn van twintig dagen om het geschil voor de rechter van zijn woonplaats te brengen bij dagvaarding, door gerechtsdeurwaarder aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid betekend.

In dat geval wordt de rechtsvordering ten verzoeken van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid voortgezet, die de gegrondheid van zijn schuldvordering moet bewijzen.

Is er geen dagvaarding vóór de rechter, dan maakt de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid een dwangbevel op, dat uitvoerbaar wordt verklaard door de administrateur-generaal, de adjunct-administrateur-generaal of een personeelslid dat ten minste met de graad van adjunct-adviseur is bekleed en dat daartoe door het Beheerscomité wordt aangewezen. Een afschrift van dat dwangbevel wordt door de gerechtsdeurwaarder aan de schuldenaar betekend en de Rijksdienst kan de tenuitvoerlegging ervan door alle middelen vervolgen.

AFDELING 5.

Voorrecht.

ART. 33.

In artikel 19, eerste lid, van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheeken, dat titel XVIII van boek III van het Burgerlijk Wetboek uitmaakt, worden volgende wijzigingen aangebracht :

le 4^oter, abrogé par la loi du 12 février 1963, est rétabli dans la rédaction suivante :

« 4^oter — les cotisations dues à l'Office national de sécurité sociale et celles dont il assure le recouvrement, pendant trois ans à compter de la date d'exigibilité des cotisations ou de la date de la notification prévue à l'article 22 de la loi revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, ainsi que les cotisations dues au Fonds des maladies professionnelles et celles dues aux Fonds de sécurité d'existence.

Le délai de trois ans est suspendu par la mort du débiteur, le dessaisissement ou la saisie, même partielle, de ses biens ».

SECTION 6.

Prescription.

ART. 34.

Les créances de l'Office national de sécurité sociale à charge des employeurs assujettis à la présente loi se prescrivent par trois ans.

Les actions intentées contre l'Office national de sécurité sociale en répétition de cotisations indues se prescrivent par trois ans à partir de la date du paiement.

CHAPITRE V.

Dispositions diverses.

ART. 35.

§ 1. Les prestations fournies en tout ou en partie à l'aide des ressources de l'Office national de sécurité sociale sont soumises aux dispositions suivantes :

- 1° quel que soit le régime matrimonial, la travailleuse mariée dispose des prestations qui lui sont dues, comme de son salaire ainsi qu'il est prévu par les lois relatives aux contrats de louage de travail;
- 2° les prestations dues à un travailleur mineur d'âge lui sont remises valablement, sauf opposition du père, de la mère ou du tuteur;
- 3° lorsque le conjoint du titulaire des prestations se plaint de ce qu'il les dilapide, le juge de paix peut décider qu'elles seront versées au plaignant;
- 4° lorsque le titulaire est veuf, divorcé ou séparé de corps, le juge de paix peut, sur réquisition d'un tiers, décider que les prestations prévues au bénéfice de ses enfants seront versées à la personne physique ou morale qui en a la garde.

4^oter, opgeheven bij de wet van 12 februari 1963, wordt opnieuw opgenomen in de volgende lezing :

« 4^oter — de bijdragen verschuldigd aan de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid en die waarvan hij de inning verzekert, gedurende drie jaar te rekenen van de dag waarop de bijdragen eisbaar zijn of van de datum van kennisgeving als bedoeld in artikel 22 van de wet tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, evenals de bijdragen verschuldigd aan het Fonds voor de beroepsziekten en die verschuldigd aan de Fondsen voor bestaanzekerheid.

De termijn van drie jaar is geschorst door de dood van de schuldenaar, de ontneming van het bezit of de inbeslagneming, zelfs gedeeltelijk, van zijn goederen ».

AFDELING 6.

Verjaring.

ART. 34.

De schuldvorderingen van de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid op de werkgevers die onder deze wet vallen, verjaren na drie jaar.

De vorderingen ingesteld tegen de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid tot terugvordering van niet verschuldigde bijdragen, verjaren na drie jaar, welke ingaan op de dag van de betaling.

HOOFDSTUK V.

Diverse bepalingen.

ART. 35.

§ 1. De uitkeringen welke geheel of gedeeltelijk geleverd worden met behulp van de door de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid verstrekte middelen zijn onderworpen aan volgende bepalingen :

- 1° welke ook de huwelijksvoorwaarden zijn van de gehuwde werkneemster, zal zij beschikken over de uitkeringen, zoals over haar loon, in overeenstemming met wat bepaald is bij de wetten betreffende de arbeidsovereenkomsten;
- 2° de aan een minderjarige werknemer verschuldigde uitkeringen kunnen hem geldig worden overgemaakt, tenzij er verzet bestaat vanwege de vader, de moeder of de voogd;
- 3° ingeval de echtgenoot zich er over beklaagt dat de gerechtigde uitkeringen verkwist, kan de vrederechter beslissen dat ze aan de klager worden uitgekeerd;
- 4° zo de gerechtigde de overlevende echtgenoot is of uit de echt of van tafel en bed gescheiden is, kan de vrederechter, op vordering van een derde, besluiten dat de ten voordele der kinderen bepaalde uitkeringen zullen gestort worden aan de fisisch- of rechtspersoon aan wie de bewaring van de kinderen toevertrouwd is.

§ 2. Jusqu'au jour de l'entrée en vigueur des dispositions de l'article 1410 du Code judiciaire, ces prestations sont incessibles et insaisissables, sauf le cas de récupération par l'organisme payeur, du montant des paiements indus.

§ 3. Les dispositions du présent article ne visent pas les prestations prévues par les lois relatives aux régimes visés aux 2°, 3°, 5° de l'article 5, qui sont régis par les dispositions desdites lois.

ART. 36.

Tout employeur qui accorde volontairement à son personne des avantages d'ordre social complémentaire de ceux qui résultent de la présente loi doit les accorder sans distinction à tous les travailleurs de son entreprise appartenant à une même catégorie.

Dans les entreprises qui occupent plus de vingt travailleurs, ces avantages doivent être accordés suivant un règlement établi avec le concours de représentants du personnel qui seront désignés selon une procédure fixée par arrêté royal.

ART. 37.

L'Office national de sécurité sociale, l'Institut national d'assurance maladie-invalidité et l'Office national de l'emploi sont assimilés à l'Etat pour l'application des lois sur les impôts directs ou indirects. Ils sont exempts de tous impôts ou taxes au profit des provinces et des communes.

ART. 38.

§ 1. L'article premier des lois coordonnées sur la réparation des dommages résultant des accidents du travail est complété par la disposition suivante :

« Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail, étendre l'application des présentes lois aux personnes auxquelles, en exécution de l'article 2, § 1, de la loi revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, Il étend l'application de cette loi. »

§ 2. L'article 9 de l'arrêté-loi du 13 décembre 1945 relatif à la réparation des dommages résultant des accidents survenus sur le chemin du travail est remplacé par la disposition suivante :

« ART. 9. — Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres et après avis du Conseil national du travail, étendre l'application du présent arrêté-loi aux personnes auxquelles, en exécution de l'article 2, § 1, de la loi revisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, Il étend l'application de cette loi. »

ART. 39.

A l'article 3, alinéa premier, 5°, de l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967 relatif à la pension de retraite et de survie des travailleurs salariés, le mot « domestique » est supprimé.

§ 2. Tot de dag waarop artikel 1410 van het Gerechtelijk Wetboek in voege treedt, zijn die uitkeringen niet vatbaar voor overdracht of beslag, behalve zo de uitbetalingsinstelling het bedrag der ten onrechte gedane betalingen terugvordert.

§ 3. De bepalingen van dit artikel gelden niet voor de uitkeringen waarin voorzien wordt bij de wetten betreffende de regelingen als bedoeld in 2°, 3°, 5° van artikel 5 die onder de bepalingen van deze wetten vallen.

ART. 36.

Ieder werkgever die aan zijn personeel vrijwillig bijkomstige, buiten het bestek van deze wet vallende voordelen toekent, mag generlei onderscheid maken tussen de tot een zelfde categorie behorende werknemers van zijn onderneming.

In de ondernemingen die meer dan twintig werknemers in dienst hebben, moeten deze voordelen verleend worden volgens een reglement dat is opgesteld met medewerking van vertegenwoordigers van het personeel, die volgens een bij koninklijk besluit vastgestelde procedure worden aangewezen.

ART. 37.

De Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid, het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering en de Rijksdienst voor arbeidsvoorziening, worden met de Staat gelijkgesteld voor de toepassing van de wetten op de rechtstreekse of onrechtstreekse belastingen. Zij zijn vrij van alle belastingen of taxes ten bate van de provincies en van de gemeenten.

ART. 38.

§ 1. Artikel één der gecoördineerde wetten betreffende de vergoedingen der schuld voortspruitend uit de arbeidsongevallen wordt met volgende bepaling aangevuld :

« De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben ingewonnen, de toepassing van deze wetten verruimen tot de personen waartoe Hij, in uitvoering van artikel 2, § 1 van de wet tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, de toepassing van deze wet uitgebreid heeft. »

§ 2. Artikel 9 van de besluitwet van 13 december 1945 betreffende de vergoedingen der schuld voortspruitend uit ongevallen die zich op de weg naar of van het werk voordoen wordt vervangen door volgende bepaling :

« ART. 9. — De Koning kan, bij in Ministerraad overlegd besluit en na het advies van de Nationale Arbeidsraad te hebben ingewonnen, de toepassing van deze besluitwet uitbreiden tot de personen waartoe Hij, in uitvoering van artikel 2, § 1 van de wet tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, de toepassing van deze wet uitgebreid heeft. »

ART. 39.

In artikel 3, eerste lid, 5° van het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967 betreffende het rust- en overlevingspensioen voor werknemers, worden de woorden « als dienstbode » geschrapt.

ART. 40.

Le Roi peut modifier les dispositions légales existantes afin de les mettre en concordance avec les dispositions de la présente loi et de ses arrêtés d'exécution.

CHAPITRE VI.

Dispositions transitoires et finales.

ART. 41.

Sont abrogés :

- 1° l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, modifié par l'arrêté-loi du 6 septembre 1946, les lois des 27 mars 1951, 14 juillet 1951, 14 juillet 1955, 12 juillet 1957, 22 février 1960, 14 février 1961, 14 juillet 1961, 8 mars 1962, 3 avril 1962, 25 juillet 1962, 25 avril 1963, 9 août 1963, 9 mars 1964, 28 mars 1964, 8 avril 1965, 15 avril 1965, 13 juin 1966, 11 janvier 1967, l'arrêté royal n° 50 du 24 octobre 1967, la loi du 20 juillet 1968 et les arrêtés royaux des 16 février 1952, 13 avril 1960, 23 mars 1961, 24 juin 1964, 9 juillet 1964, 17 février 1965, 31 décembre 1965 et 6 août 1968, à l'exception de l'article 7, sans préjudice du prescrit de l'article 43 alinéa 2;
- 2° l'article 12 des lois relatives aux vacances annuelles des travailleurs salariés, coordonnées le 9 mars 1951, modifié par les lois du 28 mars 1964 et du 13 juin 1966;
- 3° l'article 73 de la loi du 8 avril 1965 relative à la protection de la jeunesse;
- 4° le 4° *quinquies*, alinéas 1 et 2 de l'article 19, premier alinéa, de la loi du 16 décembre 1851 sur les privilèges et hypothèques formant le titre XVIII du livre III du Code civil et constituant l'article 12bis, § 2 de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, inséré par l'arrêté-loi du 6 septembre 1946, modifié par la loi du 14 juillet 1961 et complété par la loi du 13 juin 1966 et l'alinéa 3, inséré par la loi du 24 décembre 1963.

ART. 42.

Jusqu'au jour de l'entrée en vigueur des dispositions du Code judiciaire qui ont trait à l'organisation et à la compétence des tribunaux du travail, les contestations entre l'Office national de sécurité sociale et les employeurs assujettis sont de la compétence du juge de paix, quel que soit le montant de la demande.

ART. 43.

Les dispositions de la présente loi entreront en vigueur aux dates qui seront fixées par le Roi.

Toutefois, les dispositions de l'article 3, § 4, alinéas 4, 5 et 6, et de l'article 4, alinéa 1er, A, 5°, littera *a*, *b* et *c* de l'arrêté-loi du 28 décembre 1944, modifiées par la loi du 13 juin 1966 et

ART. 40.

De Koning kan de bestaande wetsbepalingen wijzigen ten einde ze in overeenstemming te brengen met de bepalingen van deze wet en van haar uitvoeringsbesluiten.

HOOFDSTUK VI.

Overgangs- en slotbepalingen.

ART. 41.

Opgheven worden :

- 1° de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, gewijzigd bij de besluitwet van 6 september 1946, de wetten van 27 maart 1951, 14 juli 1951, 14 juli 1955, 12 juli 1957, 22 februari 1960, 14 februari 1961, 14 juli 1961, 8 maart 1962, 3 april 1962, 25 juli 1962, 25 april 1963, 9 augustus 1963, 9 maart 1964, 28 maart 1964, 8 april 1965, 15 april 1965, 13 juni 1966, 11 januari 1967, het koninklijk besluit n° 50 van 24 oktober 1967, de wet van 20 juli 1968 en de koninklijke besluiten van 16 februari 1952, 13 april 1960, 23 maart 1961, 24 juni 1964, 9 juli 1964, 17 februari 1965, 31 december 1965 en 6 augustus 1968, met uitzondering van artikel 7, mits inachtneming van het bepaalde in artikel 43, tweede lid;
- 2° artikel 12 van de wetten betreffende het jaarlijks verlof der loonarbeiders, gecoördineerd op 9 maart 1951, gewijzigd bij de wetten van 28 maart 1964 en 13 juni 1966;
- 3° artikel 73 van de wet van 8 april 1965 betreffende de jeugdbescherming;
- 4° 4° *quinquies*, eerste en tweede lid van artikel 19 eerste lid, van de wet van 16 december 1851 betreffende de voorrechten en hypotheek dat de titel XVIII van boek III van het Burgerlijk Wetboek uitmaakt en dat artikel 12bis, § 2, van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders uitmaakt, ingevoegd bij de besluitwet van 6 september 1946, gewijzigd bij de wet van 14 juli 1961 en aangevuld bij de wet van 13 juni 1966, alsmede het derde lid, ingevoegd bij de wet van 24 december 1963.

ART. 42.

Tot de dag van de inwerkingtreding van de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de inrichting en de bevoegdheid van de arbeidsrechtbanken, behoren de betwistingen tussen de Rijksdienst voor maatschappelijke zekerheid en de verzekeringsplichtige werkgevers tot de bevoegdheid van de vrederechter, ongeacht het bedrag van de vordering.

ART. 43.

De bepalingen van deze wet zullen in werking treden op de data die door de Koning worden vastgesteld.

De bepalingen van artikel 3, § 4, vierde, vijfde en zesde lid en van artikel 4, eerste lid, A, 5°, littera *a*, *b* en *c* van de besluitwet van 28 december 1944, gewijzigd bij de wet van 13 juni 1966

telles que libellées avant leur modification par la présente loi resteront applicables aussi longtemps que le Roi n'aura pas prescrit le versement trimestriel de la totalité de la cotisation destinée au régime des vacances annuelles des ouvriers.

Dès que ce versement trimestriel aura été prescrit, seront en outre abrogées les dispositions de l'article 25, §§ 1 et 2 de la loi du 28 mars 1964 intégrant l'allocation complémentaire de vacances dans le régime des vacances annuelles des travailleurs, modifié par la loi du 13 juin 1966.

Donné à Bruxelles, le 6 novembre 1968.

BAUDOUIN

Par le Roi :

Le Ministre de la Prévoyance sociale,

P. DE PAEPE.

en zoals zij luiden vóór deze wet, zullen van toepassing blijven zolang de Koning de driemaandelijke betaling van het geheel van de bijdrage bestemd voor de jaarlijkse vakantieregeling der werknemers, niet heeft voorgeschreven.

Wanneer de driemaandelijke betaling zal voorgeschreven zijn zullen eveneens de beschikkingen van artikel 25, §§ 1 en 2 van de wet van 28 maart 1964 tot integratie van de vakantiebijslag in het stelsel van jaarlijkse vakantie der werknemers, gewijzigd bij de wet van 13 juni 1966, opgeheven worden.

Gegeven te Brussel, 6 november 1968.

BOUDEWIJN

Van Koningswege :

De Minister van Sociale Voorzorg,

P. DE PAEPE.